

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 3 augustus 1997 door de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot herstructurering van Toerisme Vlaanderen", heeft op 8 september 1997 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt er in de eerste plaats toe de bestaande instelling Toerisme Vlaanderen te herstructureren.

De opdrachten van de instelling worden op een aantal punten gewijzigd. Met name zal zij niet langer bevoegd zijn voor het beheer van individuele vergunningsaanvragen, hetwelk overgedragen wordt aan de diensten van de Vlaamse regering.

De instelling zal geleid worden door een leidend ambtenaar en een raad van bestuur. De bevoegdheden van de raad van bestuur worden in het ontwerp met name omschreven; de feitelijke leiding ligt bij de leidend ambtenaar, die de residuaire bevoegdheid heeft.

Verscheidene bepalingen van het ontwerp voorzien in een goedkeurings- of machtigingsbevoegdheid van de Vlaamse regering, of kennen aan de regering een beslissingsbevoegdheid toe. De bedoelde toezichtshandelingen worden afgeschaft in de mate dat over de betrokken aangelegenheid een overeenkomst gesloten wordt tussen de Vlaamse regering en Toerisme Vlaanderen.

Het ontwerp somt ten slotte de financiële middelen op, waarover Toerisme Vlaanderen zal kunnen beschikken.

.../...

2. Het ontwerp voorziet voorts in de oprichting van een nieuwe adviesraad, de Hoge Raad voor het Toerisme.

Deze raad zal o.m. geraadpleegd moeten worden over voorontwerpen van decreet en ontwerpen van besluit in toeristische aangelegenheden.

De Hoge Raad is bedoeld om in de plaats te komen van de Vlaamse Adviesraad voor toerisme. Anders dan in de vigerende regeling, zullen er geen gespecialiseerde technische comités meer zijn.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

Het ontwerp heeft een ruimere draagwijdte dan uit het opschrift afgeleid kan worden. De Raad van State geeft in overweging om het opschrift te vervangen als volgt :

"(Ontwerp van) decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme".

Artikel 1

Volgens dit artikel regelt het ontworpen decreet een gemeenschapsaangelegenheid.

.../...

Het toerisme is volgens artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen op zich inderdaad een culturele aangelegenheid, in de zin van artikel 127 van de Grondwet.

Deze materie vertoont echter ook economische aspecten. Zo kan het toekennen van premies beschouwd worden als een aspect van het economisch beleid, waarvoor de gewesten op grond van artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1°, van de bijzondere wet bevoegd zijn. Voorts behoort ook het vaststellen van de vestigingsvoorwaarden inzake toerisme tot de bevoegdheid van de gewesten, op grond van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet. Beide aangelegenheden komen aan bod in artikel 24, § 1, 1°, van het ontwerp.

Het ontwerp regelt bijgevolg zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid.

Strikt genomen zou het dan ook in twee ontwerpen opgesplitst moeten worden. Indien dit niet mogelijk is, dient artikel 1 in elk geval aangepast te worden.

Artikel 2

1. Volgens paragraaf 1 wordt de bestaande openbare instelling Toerisme Vlaanderen, opgericht bij decreet van 29 mei 1984, "omgevormd" tot een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, waarop de bepalingen i.v.m. de instellingen van categorie B van de wet van 16 maart 1954

.../...

betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut van toepassing zijn.

1.1. Ook reeds onder het decreet van 29 mei 1984 is Toerisme Vlaanderen een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, onderworpen aan de genoemde bepalingen van de wet van 16 maart 1954. In feite wordt enkel de decretale grondslag waarop het bestaan van die instelling berust, door een nieuwe vervangen.

Het is dan ook helemaal niet nodig, en integendeel zelfs verwarrend, om te bepalen dat de bestaande instelling wordt "omgevormd" tot een nieuwe instelling. Het feit dat de samenstelling, de werking en de opdrachten door het ontworpen decreet gewijzigd worden, doet daaraan niets af.

Het volstaat derhalve om paragraaf 1 te redigeren als volgt :

"De openbare instelling Toerisme Vlaanderen is een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, waarop de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, in verband met de instellingen van categorie B, van toepassing zijn, voor zover er in dit decreet niet van wordt afgeweken.".

1.2. Het decreet van 29 mei 1984 dient vermeld te worden met het opschrift zoals het gewijzigd is bij het decreet van 22 december 1995.

.../...

2. De bepaling van paragraaf 2, die de zetel van de instelling betreft, zou beter het voorwerp uitmaken van een afzonderlijk artikel.

Artikel 3

1. Volgens paragraaf 1, in fine, en paragraaf 2, 1°, dient Toerisme Vlaanderen o.m. in te staan voor de coördinatie van de toeristische promotie van Vlaanderen. Hierbij kan gedacht worden aan de coördinatie van activiteiten van lokale besturen, privé-instanties (bijv. de horeca-sector, sponsors, ...), andere gemeenschappen, enz. De "gekoppelde" promotie, bedoeld in paragraaf 2, 3°, zou kunnen verlopen in samenwerking met andere openbare instellingen (bijv. Export Vlaanderen) of met de diensten van de Vlaamse regering.

Het verdient dan ook aanbeveling om in het ontwerp een bepaling op te nemen, volgens welke de instelling voor het uitvoeren van haar opdrachten mag samenwerken met andere overheden (i.h.b. de bevoegde overheden van de andere gemeenschappen of gewesten, andere openbare instellingen, de diensten van de Vlaamse regering en lokale overheden), en met privé-personen. Een dergelijke bepaling zou bijvoorbeeld verwerkt kunnen worden in artikel 6 van het ontwerp.

Een van de voordelen van zulke bepaling zou zijn dat, als er ooit een samenwerkingsakkoord gesloten zou worden over bepaalde aspecten van het toerisme, er geen enkel beletsel zou zijn voor de Vlaamse regering om, in het

.../...

kader van een dergelijk akkoord, taken aan Toerisme Vlaanderen op te dragen.

2. Volgens paragraaf 2, 7°, is Toerisme Vlaanderen belast met "het toekennen van en het toezicht op een kwaliteitsclassificatie van de toeristische infrastructuur, inzonderheid van de logiesverstreckende bedrijven en de openluchtrecreatieve verblijven".

Die bepaling moet gelezen worden in samenhang met artikel 24, § 1, 1°. Naar luid van de laatstgenoemde bepaling wordt het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap belast met "alle taken inzake vergunningen, inspectie en premies en het toeristische beleid betreffende deze aan- gelegenheden, uitgezonderd de in artikel 3, § 2, 7°, aan Toerisme Vlaanderen toegewezen taken".

Uit beide bepalingen volgt dat het geheel van de individuele beslissingen over de vergunningen aan Toerisme Vlaanderen wordt onttrokken en aan de diensten van de Vlaamse regering wordt opgedragen. Hierop wordt echter een uitzondering gemaakt voor de beslissingen die verband houden met de kwaliteitsclassificatie van de toeristische infra- structuur : die beslissingen blijven behoren tot de bevoegd- heid van Toerisme Vlaanderen.

De bepaling van paragraaf 2, 7°, is evenwel op onnauwkeurige wijze geformuleerd, met name door het gebruik van de algemene termen "toekennen" en "toezicht". Er zou op een meer precieze wijze bepaald moeten worden welke taken

.../...

Toerisme Vlaanderen in dit verband te vervullen heeft. Daarbij dienen de stellers van het ontwerp ermee rekening te houden dat aan een openbare instelling geen verordenende bevoegdheid verleend kan worden. Indien inzake de kwaliteitsclassificatie een uitvoeringsreglementering vereist is, dient de eventuele betrokkenheid van Toerisme Vlaanderen van louter consultatieve aard te zijn (geven van een advies, doen van een voorstel).

Artikel 4

1. Zoals de bepaling van het tweede lid geredigeerd is, moet het sluiten van een beheersovereenkomst beschouwd worden als een verplichting voor de Vlaamse regering en Toerisme Vlaanderen. Indien die interpretatie strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp, schrijve men :

"De Vlaamse regering en de instelling sluiten een beheersovereenkomst ...".

Indien de stellers van het ontwerp het sluiten van een beheersovereenkomst enkel als een mogelijkheid zien, dient de tekst in die zin aangepast te worden.

2. Volgens het derde lid "kan" de beheersovereenkomst de in de artikelen 5, 6, 7 en 9 opgelegde "verplichting om goedkeuring te vragen aan de Vlaamse regering" vervangen.

.../...

De tekst van die bepaling strookt niet met die van sommige artikelen waarnaar verwezen wordt. In artikel 5 is immers geen sprake van een goedkeuringstoezicht door de Vlaamse regering, maar van een eigen beslissingsbevoegdheid ervan (1). In artikel 6 is inderdaad sprake van een goedkeuring. In artikel 7 is dit ook het geval, maar de tekst lijkt op dit punt niet overeen te stemmen met de bedoeling van de stellers van het ontwerp (2). In artikel 9 is ten slotte sprake van een machtiging in plaats van een goedkeuring.

Het derde lid dient derhalve herschreven te worden.

3. Het bepaalde in het derde lid heeft voorts tot gevolg dat de Vlaamse regering, door het sluiten van een beheersovereenkomst, afstand kan doen van bepaalde bevoegdheden die haar door de decreetgever zijn opgedragen.

Om de parlementaire controle op dit soort optreden van de Vlaamse regering mogelijk te maken, zou bepaald kunnen worden dat elke beheersovereenkomst onmiddellijk wordt medegedeeld aan het Vlaams Parlement.

(1) Wellicht wordt bedoeld dat de beheersovereenkomst, in afwijking van artikel 5, de bevoegdheid om over de tarifiering van de dienstverlening te beslissen, mag overlaten aan de autonomie van de instelling.

(2) Zie de opmerking bij artikel 7.

Artikel 6

Er wordt verwezen naar opmerking 1 bij artikel 3.

Er moet voorts opgemerkt worden dat de woorden "instellingen, organisaties of verenigingen" volgens de gemachtigde ambtenaar niet beperkend geïnterpreteerd mogen worden : samenwerking met andere natuurlijke personen of rechtspersonen moet ook mogelijk zijn. Die ruime draagwijdte zou beter uit de tekst moeten blijken.

Artikel 7

Volgens de tekst van dit artikel keurt de Vlaamse regering vooraf de standplaatsen van de vertegenwoordigers in het buitenland goed. Die bepaling lijkt te impliceren dat de leidend ambtenaar, die de residuaire bevoegdheid heeft (artikel 19, § 1), beslist over de standplaatsen, na advies van de raad van bestuur (artikel 14, § 1, 10°), onder voorbehoud van goedkeuring door de regering.

Uit de memorie van toelichting blijkt evenwel dat het de bedoeling is dat de Vlaamse regering zonder meer beslist over de standplaatsen. Om daarmee in overeenstemming te zijn, zou artikel 7 geredigeerd moeten worden als volgt :

"De Vlaamse regering bepaalt de standplaatsen van de vertegenwoordigers in het buitenland.".

.../...

Artikel 9

Aangezien Toerisme Vlaanderen ook door of krachtens andere decreten dan het ontworpen decreet met opdrachten kan worden belast, schrijve men "haar opdrachten" in plaats van "de in artikel 3 bedoelde opdracht".

Artikel 10

1. Volgens paragraaf 1 worden de werking en het beheer van de instelling door een raad van bestuur "geregeld".

Het woord "regelen" wijst op een regelgevende bevoegdheid, die hier niet bedoeld is. Overigens maken de werking en het beheer van de instelling door de raad van bestuur het voorwerp uit van andere bepalingen van het ontwerp, zodat het niet nodig is die ook reeds in paragraaf 1 te vermelden.

De bepalingen van paragraaf 1 en paragraaf 2 kunnen dan ook in één paragraaf samengevoegd worden, luidend als volgt :

"Er is een raad van bestuur, die bestaat uit : ... (verder zoals in paragraaf 2)".

2. Volgens paragraaf 2, 2°, bestaat de raad van bestuur o.m. uit zes leden, "vertegenwoordigers van de toeristische sectoren".

.../...

Het begrip "toeristische sectoren" zou in de tekst verduidelijkt moeten worden.

In de memorie van toelichting wordt uiteengezet dat een paritaire samenstelling beoogd wordt tussen "promotors" en "aanbieders", en dat er binnen elk van die categorieën nog met andere evenwichten rekening gehouden moet worden. Er wordt ook gesteld dat de vertegenwoordigers van de toeristische sectoren in de mate van het mogelijke aangewezen zullen worden "vanuit" de bestaande koepelorganisaties (1).

Zoals de tekst van paragraaf 2, 2°, en paragraaf 3 geredigeerd is, beschikt de Vlaamse regering over een zeer ruime discretionaire bevoegdheid. De richtlijnen die in de memorie van toelichting gegeven worden, zijn immers niet bindend. Het staat aan de decreetgever om te oordelen of de preciseringen die in de memorie van toelichting voorkomen, ook in de tekst zelf van het ontwerp opgenomen moeten worden (2).

3. Paragraaf 8 zou beter geredigeerd kunnen worden als volgt :

(1) Het is niet duidelijk of aldus gezinspeeld wordt op een systeem van voordrachten door de koepelorganisaties.

(2) Een tussenoplossing zou erin kunnen bestaan dat aan de Vlaamse regering opdracht gegeven wordt om nadere regels te bepalen i.v.m. de criteria voor de benoeming van de vertegenwoordigers van de toeristische sectoren en i.v.m. de voor hun benoeming te volgen procedure.

"De leidend ambtenaar ... van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hebben ambtshalve zitting in de raad van bestuur, als waarnemer met raadgevende stem."

Artikel 14

1. De inleidende zin van paragraaf 1 is enigszins misleidend, in zoverre daarin bepaald wordt dat de bevoegdheden van de raad van bestuur "beperkt" zijn tot de in die paragraaf opgesomde aangelegenheden. Andere bepalingen van het ontwerp (met name de artikelen 18, § 2, en 22) voorzien immers in bijkomende bevoegdheden van de raad van bestuur.

2. De adviezen bedoeld in paragraaf 1, 5° (rechtspositie van het personeel) en 10° (standplaatsen in het buitenland), zijn adviezen aan de Vlaamse regering. Dit zou eventueel in de tekst gepreciseerd kunnen worden.

3. Paragraaf 2 sluit elke delegatie uit van de bevoegdheden opgesomd "in 1° tot 12°" (lees : in § 1).

De aandacht van de stellers van het ontwerp moet erop gevestigd worden dat die bepaling, zoals zij is geformuleerd, ook delegaties aan leden van de raad van bestuur uitsluit. Mocht dit niet stroken met de bedoeling van de stellers van het ontwerp, dan zou het delegatieverbod nader omschreven moeten worden, bijvoorbeeld door te bepalen

.../...

dat geen delegatie verleend kan worden aan de leidend ambtenaar of aan andere personeelsleden van de instelling.

4. Volgens paragraaf 3 kan de raad van bestuur in beginsel slechts een beslissing nemen op voorstel van de leidend ambtenaar. Uitzondering op die regel vormen de "toezichtsbevoegdheden" van de raad van bestuur.

4.1. Zoals die paragraaf is geformuleerd, is niet duidelijk of ook de verkiezing van de ondervoorzitters (artikel 10, § 5) en de vaststelling van het huishoudelijk reglement (artikel 15) moeten gebeuren op voorstel van de leidend ambtenaar.

Het zou beter zijn in de tekst te preciseren over welke "beslissingen" het gaat, bijvoorbeeld door te verwijzen naar de bepalingen van het ontwerp waarin de bevoegdheden terzake omschreven zijn.

Daardoor zou meteen ook de twijfel weggenomen worden, die kan bestaan ten aanzien van de vraag of ook "adviezen" enkel op voorstel van de leidend ambtenaar aangenomen kunnen worden.

4.2. Het begrip "toezichtsbevoegdheden" is niet duidelijk (1).

(1) Allicht valt de bevoegdheid bedoeld in artikel 14, § 1, 7°, onder dit begrip. Het is niet zeker of er nog andere "toezichtsbevoegdheden" zijn. Valt de bevoegdheid bedoeld in artikel 14, § 1, 8°, onder dat begrip ?

Ook hier zou een precieze opsomming van de bevoegdheden die enkel op voorstel van de leidend ambtenaar uitgeoefend kunnen worden, elke dubbelzinnigheid wegnemen.

5. Zoals paragraaf 4 is geredigeerd, wordt het inzage- en informatierecht enkel toegekend aan de raad van bestuur als zodanig.

Zo het niet de bedoeling is dit recht te ontzeggen aan de individuele leden van de raad van bestuur, dient de tekst aangepast te worden.

Artikel 18

1. Volgens paragraaf 1 wordt de regeling van de rechtspositie van het personeel van Toerisme Vlaanderen vastgesteld door de Vlaamse regering.

De Raad van State meent er de aandacht op te moeten vestigen dat die bepaling niet wegneemt dat sommige aspecten van de rechtspositieregeling bij decreet zullen zijn vastgesteld, met name in het ontworpen decreet en in het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid (1). Daarmee zal uiteraard rekening gehouden moeten worden bij de uitvoering van artikel 18, § 1, van het ontwerp.

(1) Zoals uit artikel 18, § 3, van het ontwerp blijkt, blijft het decreet van 12 december 1990 van toepassing.

2. Paragraaf 2 voorziet in de mogelijkheid voor de Vlaamse regering om de leidend ambtenaar "op contractuele basis" aan te werven.

Die bepaling dient getoetst te worden aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen en van de colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, afgekort "A.P.K.B.". De bepalingen van dat besluit zijn immers, krachtens artikel 87, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, van rechtswege van toepassing op de instellingen die, zoals Toerisme Vlaanderen, van een gemeenschap of gewest afhangen (1).

In dit verband moet inzonderheid gewezen worden op artikel 2 van het A.P.K.B. Uit die bepaling, gelezen in samenhang met artikel 1, § 2, van het A.P.K.B., volgt dat de statutaire toestand de regel is, en dat personen slechts in bepaalde gevallen bij arbeidsovereenkomst in dienst genomen kunnen worden, o.m. om specifieke opdrachten te vervullen. Ook al staat het aan de bevoegde overheid om de functies aan te wijzen die specifieke opdrachten inhouden, toch mag zij

(1) Zie aldus, i.v.m. de VRT, het arrest van het Arbitragehof van 14 juli 1997, nr. 39/97, overw. B.4.4.2.

bij de uitoefening van die bevoegdheid het begrip "specifieke opdracht" niet miskennen (1).

Het is de Raad van State niet duidelijk of de leidend ambtenaar van Toerisme Vlaanderen een functie vervult die het wettelijk mogelijk maakt hem in contractueel verband aan te werven. Bij gebreke van verantwoording tijdens de parlementaire voorbereiding van het ontworpen decreet, kan de bepaling van artikel 18, § 2, van het ontwerp niet in de tekst behouden blijven.

3. De wijzigende bepaling vervat in paragraaf 3 dient om wetgevingstechnische redenen het voorwerp uit te maken van een apart artikel, onder te brengen in het hoofdstuk met de slotbepalingen.

Artikel 19

1. De eerste volzin van paragraaf 2 kan worden geschrapt, gelet op hetgeen reeds bepaald is in artikel 10, § 8.

2. Volgens paragraaf 4 staat de leidend ambtenaar de Vlaamse regering bij in het voorafgaand onderzoek van de zaken die aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

(1) Zie het hiervóór vermelde arrest, overw. B.8.3.

De precieze betekenis van die bepaling is onduidelijk. Zij zou de indruk kunnen wekken dat de leidend ambtenaar een recht heeft om zich met bepaalde aangelegenheden in te laten. Volgens de gemachtigde ambtenaar bestaat het doel van die bepaling er echter integendeel in dat de diensten van de Vlaamse regering de medewerking van de leidend ambtenaar zouden kunnen vorderen om over de toeristische aspecten van bepaalde dossiers (bijv. inzake ruimtelijke ordening) advies te geven of andere vormen van bijstand te verlenen.

De tekst zou die bedoeling alleszins beter tot uiting moeten brengen.

3. Paragraaf 5 bepaalt op algemene wijze dat de dringende beslissingen en de maatregelen ter vrijwaring van de belangen van de instelling, genomen door de leidend ambtenaar, ter bevestiging aan de raad van bestuur worden voorgelegd.

Gelet op de respectieve bevoegdheid van de leidend ambtenaar en de raad van bestuur, ziet de Raad van State niet in waarom andere beslissingen dan die welke een aangelegenheid betreffen welke in normale omstandigheden onder de bevoegdheid van de raad van bestuur vallen, ter bevestiging aan die raad voorgelegd moeten worden.

Er bestaat allicht aanleiding om de tekst van paragraaf 5 op dit punt een minder algemene reikwijdte te geven.

.../...

Artikel 20

Paragraaf 2 bepaalt dat de directieraad o.m. "adviseert over de regeling van de rechtspositie van het personeel, op eigen initiatief of op vraag van de raad van bestuur".

Volgens artikel 26 van het A.P.K.B. moet de directieraad geraadpleegd worden voor de "uitvoeringsmaatregelen van het statuut die specifiek zijn voor de diensten waarover hij zijn bevoegdheid uitoefent". Dit betekent dat de directieraad, zoals in het ontwerp bepaald, inderdaad advies moet geven over de rechtspositieregeling.

Niettemin komt het ontwerp niet volledig tegemoet aan de vereisten van het A.P.K.B. De rechtspositieregeling wordt immers door de Vlaamse regering vastgesteld (artikel 18, § 1, van het ontwerp). Het is dan ook niet voldoende dat de directieraad advies kan geven "op eigen initiatief of op vraag van de raad van bestuur". Er moet integendeel bepaald worden dat de directieraad op vraag van de regering advies kan geven. Bovendien blijkt uit de tekst onvoldoende duidelijk dat het advies in dat geval aan de Vlaamse regering wordt gegeven.

Hoofdstuk III

Het opschrift zou beter luiden als volgt : "Taken van de Vlaamse regering".

.../...

Artikel 24

1. Paragraaf 1, 1°, somt een aantal taken op die op dit ogenblik worden uitgeoefend door Toerisme Vlaanderen, en die in de toekomst uitgeoefend zullen worden door "het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap" (lees : de Vlaamse regering). De wijze waarop die overdracht van bevoegdheden geregeld wordt, gebeurt wetgevingstechnisch op een onvolledige en een verkeerde wijze.

Het is inderdaad niet voldoende om alleen maar te bepalen dat de Vlaamse regering met een aantal taken wordt belast. De betrokken taken maken thans immers het voorwerp uit van decreetsbepalingen en bepalingen van besluiten van de Vlaamse regering, welke de vervulling van die taken opdragen aan Toerisme Vlaanderen. Het ontwerp zou aangevuld moeten worden met bepalingen die de betrokken decreten wijzigen, o.m. door daarin de verwijzing naar Toerisme Vlaanderen (of zelfs nog naar de instelling onder de oude benaming "Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme") te vervangen door een verwijzing naar de Vlaamse regering (1)(2).

-
- (1) Bij wijze van voorbeeld kan hier het decreet van 20 maart 1984 houdende statuut van de logiesverstrekende bedrijven vermeld worden. In de artikelen 4 en 5, 7°, van dat decreet is nog steeds sprake van het Vlaams Commissariaat-generaal voor toerisme. De in artikel 4 bedoelde bevoegdheid inzake de vergunningen voor logiesverstrekende bedrijven wordt volgens het ontwerp toegekend aan de Vlaamse regering, zodat artikel 4 in die zin aangepast moet worden. De bepaling van artikel 5, 7° (bepaling van de bijdrage tot dekking van de kosten) zou eveneens aangepast (of eventueel opgeheven) moeten worden.
- (2) De betrokken besluiten van de Vlaamse regering kunnen achteraf, na de afkondiging van het ontworpen decreet, nog door de Vlaamse regering gewijzigd worden.

Meer in het algemeen moet de vigerende wetgeving betreffende het toerisme grondig worden nagezien, teneinde te vermijden dat daarin nog bepalingen zouden voorkomen die strijdig zijn met de ontworpen bepalingen of die de uitvoering van de ontworpen overdracht van bevoegdheid kunnen verhinderen of bemoeilijken.

Bij de aanpassing van de bestaande teksten zal, waar nodig, i.v.m. de individuele beslissingen eventueel een onderscheid gemaakt moeten worden tussen de bevoegdheid inzake de kwaliteitsclassificatie (die bij Toerisme Vlaanderen blijft) en de overige bevoegdheden (die aan de Vlaamse regering worden overgedragen).

2. Volgens paragraaf 1, 2°, wordt de Vlaamse regering belast met "het beheer van het erfgoed van Toerisme Vlaanderen".

De draagwijdte van die bepaling doet vragen rijzen. Met name is niet duidelijk of hiermee enkel wordt verwezen naar de roerende en onroerende goederen die, volgens artikel 24, § 2, van het ontwerp, worden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap; mocht dat inderdaad het geval zijn, dan is de bepaling van artikel 24, § 1, 2°, overbodig. Het is echter ook mogelijk dat andere goederen bedoeld zijn. In dat geval zou de aard van die goederen op een duidelijke wijze moeten blijken uit de tekst van het ontwerp.

.../...

3. In paragraaf 1, 3° en 4°, moet allicht niet naar "§ 1 en § 2", maar naar "1° en 2°" verwezen worden.

Ingevolge de opmerkingen 1 en 2 zal paragraaf 1, 1° en 2°, echter zo grondig herschreven moeten worden, dat deze vaststelling slechts subsidiair gemaakt wordt.

4. In paragraaf 2, dat de overdracht van bepaalde goederen betreft, zou best gepreciseerd worden of de overdracht al dan niet tegen vergoeding gebeurt. In voorkomend geval dient de vergoeding dan ook nader geregeld te worden.

5. Het ontwerp houdt geen regeling in m.b.t. de eventuele lasten van het verleden, verbonden met overgedragen bevoegdheden of goederen (1).

De vraag rijst of het ontwerp op dit punt niet aangevuld moet worden, om latere betwistingen te vermijden (2).

(1) Het regelen van een zo ingrijpende aangelegenheid kan niet geacht worden besloten te zijn in de opdracht die bij paragraaf 4 aan de Vlaamse regering wordt gegeven.

(2) Een aantal bepalingen van de artikelen 57 en 61 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten zouden in dit verband model kunnen staan.

Artikel 26

Volgens paragraaf 1 is de Hoge Raad voor het Toerisme een "koepelorgaan".

Uit het gebruik van die laatste term vloeit echter geen enkel rechtsgevolg voort. De kwalificatie als koepelorgaan lijkt dan ook volstrekt overbodig te zijn, en kan om die reden best weggelaten worden.

Artikel 30

In paragraaf 2, 2°, dienen de woorden "of een lid ervan, in het bijzonder de Vlaamse minister bevoegd voor het toerisme" geschrapt te worden. Het staat immers niet aan de decreetgever om zich in te laten met de taakverdeling binnen de regering.

Als die suggestie gevolgd wordt, kan paragraaf 2 tot één doorlopende volzin omgevormd worden.

Artikel 31

1. Het is niet nodig in paragraaf 1, 1°, melding te maken van "organieke" besluiten. De woorden "organiek of" kunnen zonder bezwaar geschrapt worden.

.../...

2. De aangelegenheden bedoeld in paragraaf 1, 1°, zouden beter op een andere wijze omschreven worden, zonder verwijzing naar de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 3 en 24, § 1 (1).

Een mogelijke formulering van paragraaf 1, 1°, zou kunnen zijn :

"elk voorontwerp van decreet en elk ontwerp van reglementair besluit over een gemeenschaps- of gewestaangelegenheid inzake toerisme of vrijetijdsbesteding".

Willen de stellers van het ontwerp vermijden dat de verplichting om de Hoge Raad te raadplegen te ruim zou zijn, dan dienen zij de bedoelde aangelegenheden uiteraard nader te preciseren.

Artikel 35

Zoals reeds opgemerkt i.v.m. artikel 24 (opmerking 1), dient de weerslag van het ontworpen decreet op bestaande decreetsbepalingen grondig nagegaan te worden.

(1) Ten gevolge van de opmerkingen 1 en 2 bij artikel 24, zou artikel 24, § 1, trouwens aangepast moeten worden.

Bepalingen die niet overeenstemmen met de ontworpen bepalingen, dienen opgeheven of gewijzigd te worden. Dit is inzonderheid het geval voor de bepalingen die verwijzen naar Toerisme Vlaanderen, i.v.m. bevoegdheden die overgedragen worden, of naar de Vlaamse Adviesraad voor toerisme of zijn technische comités.

Artikel 36

Die bepaling zou beter als volgt geredigeerd worden : "... de datum waarop elk van de artikelen van dit decreet in werking treedt.".

De kamer was samengesteld uit

Mevrouw	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de Heren	M. VAN DAMME, P. LEMMENS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, E. WYMEERSCH,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris, en toegelicht door de H. C. ADAMS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

M.-R. BRACKE